

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	4
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	7
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	14
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	17
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	19

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 22/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o egzekucję należności alimentacyjnych, komornik może skierować egzekucję do nieruchomości dłużnika, jeżeli wniosek o egzekucję z nieruchomości złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych, uprawniony do udziału w postępowaniu egzekucyjnym na podstawie art. 14 ustawy z dnia 18 sierpnia 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 45, poz. 200 ze zm.)?”

III CZP 23/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy stwierdzenie w umowie o oddanie terenu w użytkowanie wieczyste zawartej pod rządami ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159 ze zm.) oraz wydanej na podstawie art. 23 ust. 2 tej ustawy uchwały nr 105 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach (M.P. Nr 7, poz. 221) i zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 5 listopada 1962 r. w sprawie wytycznych co do wprowadzenia opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste terenów w miastach i osiedlach (M.P. Nr 83, poz. 389), że użytkownik wieczysty będzie uiszczal opłaty roczne obniżone o 50%, zachowuje moc wiążącą pod

rzędem obecnie obowiązującej ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741), w sytuacji kiedy cel ustanowienia użytkowania wieczystego został zrealizowany i nie uległ zmianie, ale oświadczenie właściciela gruntu o wypowiedzeniu opłaty rocznej kwestionowane w sprzeciwie od orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego przed sądem powszechnym poprzedzone było wcześniejszymi wypowiedzeniami opłaty rocznej bez przewidzianego umową jej obniżenia?”

III CZP 24/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego mogą się mieścić w odszkodowaniu należnym poszkodowanemu w kolizji drogowej, gdy podstawą odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń jest umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zawarta ze sprawcą szkody?”

III CZP 25/04

Wniosek Rzecznika Ubezpieczonych przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„O rozstrzygnięcie wątpliwości w zakresie wyłączenia odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkody wyrządzone w pojeździe przez jednego kredytobiorcę (posiadacza pojazdu) innemu uczestnikowi ruchu (posiadaczowi pojazdu), w sytuacji w której właścicielem obu pojazdów w wyniku przewłaszczenia (będącego formą zabezpieczenia kredytu lub leasingu) jest ten sam bank lub leasingodawca.”

III CZP 26/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jakie skutki prawne wywołuje złożenie przez partię polityczną sprawozdania określonego w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r., Nr 79, poz. 837 ze zm.) po terminie wskazanym w tym przepisie i po złożeniu przez Państwową Komisję Wyborczą wniosku do sądu o wykreślenie tej partii z ewidencji (art. 38c ust. 1 cyt. ustawy):

1) czy PKW winna orzec o odrzuceniu spóźnionego sprawozdania i jeżeli tak, jaki to ma wpływ na złożony w sądzie wniosek o wykreślenie partii politycznej z ewidencji?,

2) czy też fakt wcześniejszego złożenia wniosku do sądu o wykreślenie partii politycznej z ewidencji pozbawia skutków prawnych sprawozdania złożonego po tym terminie?”

III CZP 27/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dla dochodzenia odszkodowania za szkody spowodowane zmianą stanu wody na gruncie przez zasypianie rowu przydrożnego odprowadzającego wody opadowe droga sądowa jest dopuszczalna, bez wyczerpania trybu, o którym mowa w art. 186 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229 z późn. zm.)?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 9/04 – z dnia 2 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Niedopuszczalne jest nadanie na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. klauzuli wykonalności na rzecz nie będącego bankiem nabywcy wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym także po zaopatrzeniu go w sądową klauzulę wykonalności.

III CZP 10/04 – z dnia 2 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Przepisy ustawy z dnia 2 grudnia 1994 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 136, poz. 703 ze zm.) wyłączały zasadę walutowości wynikającą z art. 358 § 1 k.c., także w zakresie odnoszącym się do czynności obrotu dewizowego nie wymagających zezwolenia dewizowego.

III CZP 12/04 – z dnia 2 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

Zbycie nieruchomości przez dłużnika po złożeniu wniosku o wpis o wszczęciu egzekucji nie jest przeszkodą do dokonania wpisu w księdze wieczystej.

III CZP 11/04 – z dnia 21 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

„Czy sąd drugiej instancji oddalający apelację od orzeczenia sądu pierwszej instancji jest sądem orzekającym co do istoty sprawy

w rozumieniu przepisu art. 405 k.p.c., a w konsekwencji właściwym do rozpoznania skargi o wznowienie postępowania z przyczyn określonych w przepisie art. 403 § 2 k.p.c.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 13/04 – z dnia 21 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Zamieszczenie na wekslu oświadczenia indosanta, podpisanego przez jego pełnomocnika bez wskazania stosunku pełnomocnictwa, nie przenosi praw z weksla przez indos.

III CZP 15/04 – z dnia 21 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

W sprawie z powództwa dożywotników o rozwiązanie umowy dożywocia po stronie pozwanych małżonków nie zachodzi współuczestnictwo konieczne.

III CZP 16/04 – z dnia 28 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

1. Rozstrzygnięcie o kosztach niezbędnych do celowego przeprowadzenia egzekucji należy do sądu rozpoznającego skargę na postanowienie o ustaleniu kosztów egzekucji.

2. Odmówiono udzielenia odpowiedzi w pozostałym zakresie.

III CZP 17/04 – z dnia 28 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Użytkowanie wieczyste gruntu ustanowione na rzecz przedsiębiorstwa państwowego podlegającego ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (tekst jedn.: Dz. U. z

2002 r., Nr 171, poz. 1397 ze zm.), wygasa z mocy prawa w dacie rozwiązania przez Skarb Państwa przed terminem umowy o oddanie tego przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania.

III CZP 19/04 – z dnia 28 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Sprawa z powództwa spadkobiercy pracownika przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie z tytułu utraty prawa do nieodpłatnego nabycia akcji spółki handlowej powstałej w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego, jest sprawą o roszczenie związane ze stosunkiem pracy w rozumieniu art. 476 § 1 pkt 1 k.p.c.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CKN 1616/00 – wyrok z dnia 18 grudnia 2002 r.

Zmiana stosunku prawnego o charakterze ciągłym przez związanie stron umowy wzorcem wydanym w czasie jej trwania (art. 385 § 3 k.c., obecnie art. 384 § 3 k.c.) następuje dopiero z chwilą bezskutecznego upływu okresu wypowiedzenia, chyba że umowa zawiera odmienne uregulowania albo gdy po zakomunikowaniu wzorca strony postanowiły inaczej.

V CKN 1626/00 – wyrok z dnia 30 stycznia 2003 r.

Po ogłoszeniu orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności z Konstytucją przepisu art. 2 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 99, poz. 486) Polski Związek Działkowców nie może skutecznie dochodzić zobowiązania gminy do oddania mu nieodpłatnie w użytkowanie wieczyste gruntów wchodzących w skład pracowniczych ogrodów działkowych.

V CK 308/02 – wyrok z dnia 28 lutego 2003 r.

Tradycja rodzinna rozumiana jako dziedzictwo, spuścizna, utożsamianie się z dokonaniem i wartościami reprezentowanymi przez przodków jest dobrem osobistym, podlegającym ochronie na podstawie art. 23 i 24 k.c.

IV CK 158/02 – wyrok z dnia 30 października 2003 r.

1. W sytuacji, gdy spadkodawca uczynił darowiznę na rzecz uprawnionego do zachowku i na rzecz jego małżonka z zastrzeżeniem, że przedmiot darowizny wejdzie do majątku wspólnego obdarowanych, na należyty uprawnionemu zachowek zaliczeniu podlega tylko wartość połowy przedmiotu darowizny.

2. Uprzywilejowanie przewidziane w art. 991 § 1 k.c. dotyczy jedynie uprawnionych całkowicie niezdolnych do pracy trwale.

IV CK 62/02 – wyrok z dnia 5 listopada 2003 r.

Wyplata świadczeń pracowniczych ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, dokonana po śmierci pracodawcy, nie powoduje przejścia na Fundusz na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1 ze zm.) roszczenia wobec spadkobierców pracodawcy o zwrot wypłaconych świadczeń.

II CK 16/02 – wyrok z dnia 6 listopada 2003 r.

Artykuł 512 k.c. stosuje się także do dokonanego za zgodą cedenta i dłużnika rozwiązania umowy stanowiącej podstawę przelanej z góry wierzytelności.

V CK 391/02 – wyrok z dnia 7 listopada 2003 r.

Wprowadzenie do utworu, będącego podręcznikiem akademickim, poprawek niemających charakteru merytorycznego, a jedynie będących poprawkami stylistycznymi czy korektorskimi, nie jest przejawem działalności twórczej i nie uzasadnia przyznania osobie, która dokonała takich poprawek, przymiotu współtwórcy

utworu (art. 1 ust. 1 i art. 9 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych – Dz. U. Nr 24, poz. 83 ze zm.).

I CK 229/02 – wyrok z dnia 13 listopada 2003 r.

Załącznik do protokołu rozprawy nie ma znaczenia autonomicznego; jego rola jest pomocniczą w stosunku do obowiązującej zasady ustności rozprawy. Powinien ograniczać się do zreferowania i streszczenia ustnych wywodów i wniosków przedstawionych uprzednio na rozprawie.

III CK 7/02 – postanowienie z dnia 20 listopada 2003 r.

Testament ustny sporządzony w warunkach zamiaru samobójczego nie może być uznany za sporządzony w okolicznościach uzasadniających obawę rychłej śmierci.

V CK 12/03 – wyrok z dnia 21 listopada 2003 r.

Sprzeczne z prawem w rozumieniu art. 70⁴ § 1 k.c. (obecnie art. 70⁵ § 1 k.c.) są jedynie działania naruszające bezwzględnie obowiązujące normy prawa prywatnego lub publicznego.

V CK 16/03 – wyrok z dnia 21 listopada 2003 r.

Bezprawne uniemożliwienie wykonania zabiegu przerwania ciąży – w sytuacji określonej w art. 4a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78 ze zm.) – uprawnia kobietę do dochodzenia wyrównania szkody wynikłej z tego zdarzenia.

I CK 323/02 – wyrok z dnia 21 listopada 2003 r.

Osoby, które w związku z wojną rozpoczętą w 1939 r.

pozostawiły nieruchomości na terenach nie wchodzących w skład obecnego obszaru Państwa Polskiego, a które na mocy umów międzynarodowych zawartych przez Państwo Polskie mają otrzymać za to mienie, mogą na podstawie art. 77 ust. 1 Konstytucji dochodzić od Skarbu Państwa odszkodowania z tytułu uszczerbku majątkowego w postaci obniżenia wartości prawa do ekwiwalentu, co było następstwem wydania aktów normatywnych ograniczających dostęp tych osób do przetargów na zbycie określonych kategorii nieruchomości Skarbu Państwa, uniemożliwiając lub ograniczając w ten sposób możliwość realizacji prawa zaliczenia wartości tego mienia na poczet ceny sprzedaży i opłat za użytkowanie wieczyste zgodnie z art. 212 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.).

V CK 474/02 – wyrok z dnia 21 listopada 2003 r.

Umowa zawarta w wyniku udzielenia zamówienia publicznego bez uzyskania wymaganej decyzji administracyjnej jest nieważna.

II CK 286/02 – wyrok z dnia 25 listopada 2003 r.

Okoliczność, że działanie funkcjonariusza państwowego, które wyrządziło szkodę, nie zostało podjęte w interesie powszechnym, a w tym celu, żeby chronić dobro poszkodowanego, nie wyłącza odpowiedzialności Skarbu Państwa na podstawie art. 419 k.c.

II CA 1/03 – postanowienie z dnia 27 listopada 2003 r.

W razie umorzenia postępowania egzekucyjnego wskutek żądania wierzyciela złożonego przed upływem roku od wszczęcia tego postępowania, komornikowi należy się od dłużnika opłata w wysokości 15% wartości egzekwowanego świadczenia.

IV CK 218/02 – wyrok z dnia 27 listopada 2003 r.

Przewidziane w art. 390 § 3 k.s.h. osobne wynagrodzenie przysługiwać może jedynie członkowi rady nadzorczej delegowanemu do stałego indywidualnego wykonywania czynności nadzorczych na podstawie art. 390 § 2 k.s.h.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 11/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zachowanie sprawcy kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwości lub po użyciu środka odurzającego, w stosunku do którego wcześniej Sąd prawomocnie orzekł tytułem środka karnego, bądź zabezpieczającego zakaz prowadzenia pojazdów stanowi dwa odrębne czyny zabronione, jeden określony w art. 244 k.k., drugi zaś w art. 178a § 1 lub 2 k.k., czy też jedno przestępstwo kwalifikowane z art. 178a § 1 lub 2 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.?”

I KZP 12/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy osoba fizyczna podejmująca i wykonująca działalność gospodarczą we własnym imieniu na podstawie ustawy Prawo o działalności gospodarczej jest inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu w rozumieniu art. 271 § 1 k.k. jeżeli tak to czy wyczerpuje dyspozycję art. 271 § 1 k.k. również osoba wystawiająca zaświadczenia o zatrudnieniu w sytuacji kiedy poza zgłoszeniem do jednostki samorządu terytorialnego zamiaru prowadzenia działalności gospodarczej i uzyskaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, żadnej działalności gospodarczej nie prowadziła?

2. Czy wytoczenie przeciwko rozstrzygnięciu o warunkowym

zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności zarzutu „błędu w ustaleniach faktycznych” polegającego na wysnuciu błędnej prognozy co do przestrzegania przez oskarżonego porządku prawnego uniemożliwia korektę wyroku na niekorzyść poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i w konsekwencji zmusza do uchylenia orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, wobec obawy naruszenia zawartej w art. 454 § 2 k.p.k. zasady „*ne peius*” także i wtedy gdy sąd odwoławczy nie rozszerza ani nie redukuje przyjętego przez sąd pierwszej instancji katalogu i okoliczności obciążających i łagodzących?”

I KZP 13/04

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy „pozbawieniem wolności” w rozumieniu przepisu art. 325c pkt 1 k.p.k. jest każde pozbawienie wolności, z wyjątkiem zatrzymania lub tymczasowego aresztowania wobec sprawcy ujętego na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem, czy też tylko takie, które – *in concreto* – uniemożliwia lub utrudnia oskarżonemu realizację jego uprawnień procesowych?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 234/03 – postanowienie z dnia 21 stycznia 2004 r.

Wypowiedź osoby, w której posiadaniu ujawniono przedmioty przestępstwa w drodze niewymagających sporządzenia protokołu czynności operacyjno-rozpoznawczych, nie jest tożsama ze złożeniem oświadczenia w trybie określonym przepisami art. 148 § 2 w zw. z art. 143 § 1 pkt 6 k.p.k., i podlega dowodzeniu przy pomocy innych, niż protokół przeszukania dowodów, odpowiadających wymogom prawa procesowego.

V KZ 3/04 – postanowienie z dnia 3 lutego 2004 r.

Jeżeli skazany, który wykazał, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony, składa sporządzone osobiście zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji wraz z wnioskiem o wyznaczenie adwokata do sporządzenia tego zażalenia, albo wniosek taki składa w terminie wyznaczonym do usunięcia formalnego braku zażalenia, to wniosek ten należy uwzględnić i wyznaczyć innego adwokata, z pominięciem tego, który – wyznaczony uprzednio – nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji.

V KK 194/03 – wyrok z dnia 9 lutego 2004 r.

Prawo do obrony, o którym stanowi art. 6 k.p.k., zapewniające oskarżonemu (podejrzanemu) swobodę wypowiedzi co do zarzuczonego mu czynu zabronionego, chroniące zarazem przed poniesieniem odpowiedzialności karnej z powodu ich treści, nie

legalizuje innych zachowań oskarżonego o znamionach czynu zabronionego, choćby zmierzały one do uniknięcia bądź złagodzenia odpowiedzialności za czyn zarzucony.

II KK 277/02 – postanowienie z dnia 17 lutego 2004 r.

„Okoliczności utrudniające obronę” w rozumieniu art. 79 § 2 k.p.k., należy wiązać przede wszystkim z właściwościami osobistymi oskarżonego, które co prawda nie uniemożliwiają, ale w znaczący sposób utrudniają realizację prawa do obrony materialnej bezpośrednio przez samego oskarżonego. Fakt, że sprawa jest skomplikowana pod względem faktycznym lub nawet pod względem prawnym, sam przez się nie może zadecydować o przyjęciu przez organ procesowy istnienia przesłanki obrony obligatoryjnej, określonej w art. 79 § 2 k.p.k.

II KK 391/03 – postanowienie z dnia 25 lutego 2004 r.

Po przejęciu orzeczenia do wykonania orzekając w trybie art. 611c § 1 k.p.k. o określeniu kary lub środka podlegających wykonaniu w kraju, sąd polski może rozstrzygać wyłącznie o takich karach i środkach, których dotyczyło uprzednie postanowienie dopuszczające przejęcie orzeczenia sądu państwa obcego do wykonania w Polsce, a nie o innych karach lub środkach zawartych także w takim orzeczeniu.

II KK 393/03 – postanowienie z dnia 25 lutego 2004 r.

Orzekając o umorzeniu postępowania w sprawie o wykroczenie z powodu niepoczytalności sprawcy tego czynu, nie jest dopuszczalne stosowanie doń środków zabezpieczających przewidzianych dla takich sytuacji przez przepisy Kodeksu karnego, gdyż normy tego kodeksu nie mają zastosowania do spraw o wykroczenia, a

odpowiedzialność za czyny będące wykroczeniami normuje w pełni Kodeks wykroczeń, który dopuszcza przy zaistnieniu okoliczności wyłączających ukaranie sprawcy jedynie możliwość orzekania przepadku przedmiotów (art. 28 § 3 k.w.).

IV KK 298/03 – postanowienie z dnia 26 lutego 2004 r.

Kasacja strony na korzyść oskarżonego wniesiona od wyroku innego, niż wyrok skazujący na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (art. 523 § 2 k.p.k.) jest dopuszczalna wyłącznie z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.), przeto inne, niezwiązane z tego rodzaju naruszeniami, uchybienia prawa, podnoszone w takiej kasacji, w ogóle nie podlegają rozpoznaniu, i w razie ustalenia, że obraza stanowiąca okoliczność wskazaną w art. 439 k.p.k. nie miała miejsca, kasacja w tym zakresie podlega oddaleniu, a w części dotyczącej pozostałych zarzutów należy pozostawić ją bez rozpoznania jako niedopuszczalną.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 2/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okres delegowania prokuratora do wyższej jednostki organizacyjnej prokuratury, przypadający przed dniem 1 października 2001 roku – podlega zaliczeniu do okresu, od którego zależy uprawnienie delegowanego prokuratora do wynagrodzenia przewidzianego w art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jedn. Dz. U. z 1994 r. Nr 19, poz. 10 ze zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 185 pkt 11 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070)?”

II PZP 7/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy wynikający z art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) przyrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników publicznych zakładów opieki zdrowotnej przysługujący od dnia 1 stycznia 2001 r., nie niższy niż 203 zł

miesięcznie w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, łącznie ze skutkami wzrostu wszystkich składników wynagrodzenia, miał charakter przejściowy i dotyczył wyłącznie 2001 r.?

2. Czy analogiczna sytuacja dotyczy art. 4a ust. 2 wyżej wymienionej ustawy w odniesieniu do roku 2002?”

III PZP 1/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania odwołania sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego przeniesionego na stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego na podstawie art. 94 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1271 ze zm.)?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II UZP 1/04 – z dnia 8 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Sędzia pobierający uposażenie w stanie spoczynku podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego z tytułu wykonywania umowy zlecenia zawartej po dniu 14 stycznia 2000 r.

II PZP 2/04 – z dnia 8 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy:

„Czy wynagrodzenie miesięczne łącznie ze wszystkimi jego składnikami dla pracowników, którzy po dniu 31 grudnia 2000 r. podjęli zatrudnienie w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej, nie mogło być niższe niż obowiązujące w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. najniższe wynagrodzenie za pracę pracowników, określone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 stycznia 1998 r. (Dz. U. Nr 16, poz. 74 ze zm.) powiększone o wskaźniki wymienione w art. 4a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.).?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

II PZP 4/04 – z dnia 8 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Legnicy

Wzrost wynagrodzenia o wskaźniki wymienione w art. 4a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 z późn. zm.) dotyczy pracowników zatrudnionych w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej zatrudniających powyżej 50 osób.

II PZP 1/04 – z dnia 21 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z/s w Gdyni

W zakresie nieuregulowanym w art. 115 § 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25 ze zm.) do roszczeń mianowanego asesora sądowego, zwolnionego po uprzednim wypowiedzeniu przez Ministra Sprawiedliwości w okresie pełnienia czynności sędziowskich, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu pracy.

II UZP 2/04 – z dnia 27 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Prawo do emerytury adwokata kontynuującego nieprzerwanie praktykę adwokacką w kancelarii adwokackiej, po dacie jego nabycia, nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353).

II PZP 3/04 – z dnia 27 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

Do nie będącego nauczycielem pracownika szkoły prowadzonej

w ramach własnych zadań przez jednostkę samorządu terytorialnego szczebla powiatowego nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 61, poz. 708 ze zm.).

II PZP 5/04 – z dnia 27 kwietnia 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze:

„Czy w sporze z powództwa asesora Prokuratury Rejonowej o zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania w wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia, tj. kwoty ok. 6.300 zł netto z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania z nim stosunku pracy przez Prokuratora Generalnego stroną pozwaną jako pracodawca powinna być Prokuratura Generalna czy też Prokuratura Rejonowa, w której asesor pełnił powierzone czynności prokuratorskie?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.